

REPUBLIKA

ŁÓDŹ CZWARTEK 9 WRZESNIA 1926 r. NUMER POJEDYNCZY 20 GROSZY 250

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49. GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6-7 POPOŁUDNIU WYDANIE PORANNE. TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 36-43, 36-44. TELEFON ADMINISTRACJI: 22-14

Prof. Kemmerer w Łodzi.

„Patrzę z nadzieją w polską przyszłość i na wasze stałe postępy”—mówił amerykański uczony.

Miasto podejmowało gościa bankietem, podczas którego prof. Kemmerer wygłosił doniosłe przemówienie.

Łódź, 8 września.

Wczoraj miasto wydało bankiet na cześć bawiącego w Łodzi prof. Kemmerera. Bankiet odbył się w żółtej sali Grand Hotelu.

Prócz gości zagranicznych p. Kemmerera i jego sekretarza oraz delegata min. spraw zagr. p. Kostaneckiego obecni byli: pp. wicewojewoda Ossoliński, prez. Cynarski, prez. Wojewódzki, prez. Cynarski, prezes Fichna, radny Wolczyński, radca Strohmajer, prezes Towarnicki, prez. Kernbaum, konsul Osser, dyr. Barciński, dyr. Landsberg, dyr. Miller i red. Ołtaszewski.

Prof. Kemmerer, człowiek o niezwykle miłej powierzchowności i prostocie obyczajów — w każdym calu Amerykanin — po całodziennym wycieczce po fabrykach, pod odbyciu kilku konferencji nie zdradza jakoś cech zmęczenia. Rozmawia na boku z p. Osserem, dzieląc się widocznymi wrażeniami z Łodzi.

Przemówienie.

O godz. 8 min. 40 rozpoczął się obiad. Amerykańskiego gościa powitał p. prez. Cynarski dłuższym przemówieniem, tłumaczącym doskonale angielszczyznę przez p. mec. Strohmajera.

W odpowiedzi prof. Kemmerer wygłosił następujące przemówienie:

— Dziękuję panu prezydentowi i wszystkim panom za gościnne przyję-

Rozmowa „Republiki” z p. Kemmererem

Raport prof. Kemmerera pozostanie tajemnicą, która będzie powierzona tylko p. min. skarbu.

Przedstawiciel „Republiki” rozmawiał z prof. Kemmererem i otrzymał następujące uwagi amerykańskiego uczonego:

— Jak długo pan profesor zabawi jeszcze w Polsce? — pytamy.
— Już niedługo. Za dziesięć dni wyjeżdżam do Ameryki, a później jadę pracować dalej, jako doradca rządu w Boliwii, gdzie również będę badał walutę i budżet.

— Czy nie mógłbym uzyskać u pana zreasumowania pańskich opinii o naszych sprawach gospodarczych i finansowych?

— O nie, to musi na razie pozostać tajemnicą. Wogóle sam absolutnie nie będę w Polsce publikował, bo uważałbym to za nieloyalne wobec polityki polskiej, która wszak posiada najrozmaitsze kierunki. Z moich opinii i spostrzeżeń ułożył memorał, który wręczę osobiście p. ministrowi skarbu. Co minister wasz dalej z tym zrobi, to już jego rzecz, a nie moja.

— Rozumiemy, że chodził panu profesorowi o zachowanie w tajemnicy pewnych rzeczy natury politycznej, czy technicznej. Jaka jest jednak pańska opinia ogólna o obecnym stanie Polski?

— Uważam, jak to, zresztą, wszyscy widzą, że sytuacja wasza znakomicie się poprawiła. Dalsze kontynuowanie dzieła naprawy to już wasza rzecz.

— Jak pan profesor znalazł Łódź?

— Znam ją tylko z dwukrotnego przejazdu i z krótkich rozmów, które wówczas prowadziło się na peronie. Zresztą, jeśli nadarzy się okazja, będą o tem jeszcze dziesiątka wieczorem mówił.

— Czy zamierza pan jeszcze w Łodzi pozostać?

— Nie. Dowiedziałem się wszystkiego, o co mi chodziło. Wyjeżdżam za dwie godziny autem do Warszawy. Jedynym jeszcze moim kłopotem jest aby szofer nie jechał z większą szybkością, aniżeli 60 km. na godzinę, bo przyznam się, że nie chciałbym karku skrócić...

...cie, jakiego tu doznaliśmy. Łodzi dotychczas jeszcze nie znałem, aczkolwiek przejazdem widziałem już zdala wasze kominny. Podówczas jednak mało szło z kominów tych dymu. Obecnie jak do- właduje się z radością, sytuacja wasza

zmieniła się na lepsze, produkcja wzrasta, bezrobocie maleje, a zatem rodzą się i nadzieje na przyszłość. Epoka depresji moralnej należy tu w każdym razie do przeszłości.

Obecnie są na porządku dziennym dwa zasadnicze zagadnienia.

Pierwsze — to sprawa waluty. Sądzę, że stabilizacja pieniądza polskiego dokonana była w pomyślnych warunkach i że będzie ona trwała.

Drugie — to kwestja równowagi budżetowej. Nie może być mowy o prosperowaniu kraju, gdzie rząd więcej wydaje, aniżeli ściągą należności do kas skarbowych. Te sprawy znajdują w Polsce już należyte zrozumienie.

Upredzam, że WIELE BĘDZIE POTRZEBA JESZCZE PRACY dla doprowadzenia wszystkiego do normalnego stanu, ale spodziewam się, że oczekuje was DALSZA POPRAWA.

Najbliższe miesiące będą jeszcze lepsze, aniżeli czas obecny.

Patrzę z nadzieją (hopefull) na wasze stałe postępy (your steady progress). Zaznaczam, że nie jest to, moim zdaniem, stan przejściowy, mimo to jednak poważna praca jest absolutnie niezbędna.

Obiad skończył się o godz. 9 i pół. poczem niezwłocznie goście wyjechali autem do Warszawy.

Niemcy przyjęte do Ligi.

Delegacja niemiecka już jutro weźmie udział w obradach.

Polska będzie wybrana do rady Ligi na okres sześcioletni.

Genewa, 8 września.

Agencja Wschodnia

Na dzisiejszym posiedzeniu ligi narodów, na którym WSZYSTKIEMI GŁOSAMI PRZEPROWADZONY ZOSTAŁ WYBÓR NIEMIEC DO LIGI NARODÓW sekretarz generalny ligi, na polecenie Ninczlica, wystosował odnośnie zawiadomienie pod adresem Stresemanna.

Delegacja niemiecka wyjechała dziś wieczór do Genewy, aby wziąć udział w plenarnym posiedzeniu ligi, oraz w posiedzeniach rady.

Zebrań rozpoczęte zostały o godz. 10.15. Zainteresowanie dzisiejszym posiedzeniem było nadzwyczajne. Na długo przed rozpoczęciem narad sala referencyjna była przepełniona i na trybunach nie było wolnego miejsca.

Po przemówieniu delegata szwajcarskiego, Motta, wystąpił delegat holenderski, Ledan, który sprzeciwił się ja-

czeniu sprawy wejścia Niemiec do ligi narodów ze sprawą powiększenia ilości niestałych miejsc w radzie. Stanowisko mówcy poparł delegat norweski Nansen, jak również delegat Szwecji, Loeffgren, który oświadczył, iż nie akcentuje swoich opinii, aby nie utrudniać Niemcom wstąpienia ich do ligi.

Popołudniowe posiedzenie rady, rozpoczęte o godz. 4 popoł. zastanawiało się nad kwestjami mniejszej wagi, w oczekiwaniu na przyjazd delegacji niemieckiej, która nastąpi jutro w nocy.

Opozycja Holandji

Genewa, 8 września.

Na dzisiejszym posiedzeniu zgromadzenia Ligi narodów po przemówieniu rady związkowego Motta, który przedstawił zgromadzeniu wnioski w sprawie przyjęcia Niemiec do Ligi oraz re-

organizacji rady Ligi zabrał między innymi głos delegat Holandji. Radca związkowy Motta, mówi delegat Holandji, za proponował zgromadzeniu Ligi narodów załatwienie sprawy przyjęcia Niemiec do Ligi, przyznania im stałego miejsca w radzie oraz powiększenia niestałych miejsc w radzie do liczby dziewięciu bez przekazywania tych spraw do rozpatrzenia odpowiednim komisjom. Jedynie sprawa procedury przy wyborze kandydatów na niestałe miejsca w radzie ma być przekazana do zbadania komisji prawniczej. Obecnie więc ma być znacznie powiększona ilość miejsc w radzie Ligi bez pozostawienia zgromadzenia dostatecznej ilości czasu do przeprowadzenia nad tą sprawą gruntownych obrad.

Holenderska delegacja gotowa jest jednak w interesie porozumienia przy-

jąć przedstawione wnioski pokojowe jakkolwiek podtrzyma ona jednocześnie swe zasadnicze wątpliwości.

Delegat Norwegii Nansen oraz delegat Loeffgen wypowiedzieli się również przeciwko celowości zaproponowanego postępowania.

Wybór Polski.

Berlin, 8 września.

Polska Agencja Telegraficzna.

Genewski korespondent „Lokal - Anzeiger”, przedstawiając wczorajsze uchwały przygodki zgromadzenia, jako triumf Francji, pisze m. in., że wybór Polski do rady najprawdopodobniej na 6-letnie miejsce jest pewny i że wszelkie inne pogłoski w tym przedmiocie uważać należy za fałszywe. Dopiero po dokonaniu wyboru Polski zostanie zwołana rada Ligi narodów. Sprawozdawca kończy swoje informacje rozpaczliwym twierdzeniem, że w Genewie wszystko dzieje się dla Polski.

Stłumienie powstania w Hiszpanji.

Wojska rewolucyjne skapitulowały.—Oficerowie artylerji staną przed sądem wojennym.

Primo de Rivera głosi swój triumf.

Madryt, 8 września.

Ruch rewolucyjny wśród oficerów artylerji można uważać za zakończony. Jedyne w Barcelonie opór trwał najdłużej, przyszło do krwawych walk, led nakże i tam wojska się poddały. Żołnierze i podoficerowie nie będą karani, gdyż działali tylko na rozkazy dowódców-oficerów, którzy będą stawieni pod sąd wojenny.

Madryt, 8 września.

Polska Agencja Telegraficzna.

Prezydium rady ministrów ogłosiło komunikat, stwierdzający, iż wczoraj do godz. 3-ej popoł. na całym terenie Hiszpanji, jak również na przyległych wyspach nie było ani jednego pułku lub oddziału, któryby nie zgłosił wobec rządu uległości. Komunikat poświęca słowa pochwały hiszpańskiej armji w Maroko, która nigdy nie przysporzyła najmniejszego kłopotu rządowi i zasłużyła sobie na wyrażenie jej raz jeszcze wdzięczności ojczyzny.

Madryt, 8 września.

Król podpisał dekret w sprawie zniesienia stanu oblężenia oraz wydał za-

rzządzenie w sprawie przesiedlenia do kraju 12 tysięcy żołnierzy, przebywających w Marokku.

Dymisja 1800 oficerów.

Paryż, 9 września.

Polska Agencja Telegraficzna.

„Le Journal“ donosi z Madrytu, że 1800 oficerów artylerji zostało zawieszonych w czynnościach. Wkrótce ogłoszona amnestja, która nie obejmie jednakże przywódców rewolty. Wobec których kara zostanie zastosowana z całą surowością. Gen. Primo de Rivera odmówił przyjęcia gen. Sirvent, znajdującego się pod zarzutem popierania zrewoltowanych oficerów.

Ustąpienie gen. Beraugera

Londyn, 9 września.

Z Madrytu donoszą, że generał Berauger, który został mianowany w chwili ostatniego kryzysu szefem biura wojskowego króla Alfonsa przyjechał do Madrytu i tegoż dnia wręczył królowi swą dymisję. Usunięcie się generała, który nie należał do przyjaciół Primo de Rivery może być komentowane tylko z pe-

wnym stanowiskiem dyrektora i oponiowaniem ogólnej sytuacji. W pewnych kołach król Alfons stracił na popularności z powodu zdecydowanego przechylenia się na stronę Primo de Rivery.

Oświadczenie Primo de Rivery.

Madryt, 9 września.

Polska Agencja Telegraficzna.

Po skończonym posiedzeniu rady ministrów, które się odbyło pod przewodnictwem króla, prezes rady ministrów oświadczył przedstawicielom prasy m. in. co następuje: Na posiedzeniu dzisiejszem złożyłem królowi sprawozdanie o przebiegu wypadków wojskowych w kraju. Przywódcy rewolty postawieni zostali przed sąd. Rozpoczęło się już śledztwo w celu ustalenia bliższych szczegółów rewolty.

Na posiedzeniu poruszona została również sprawa Ligi narodów. Minister finansów złożył sprawozdanie o sytuacji skarbu, która jest bardzo pomyślna, podkreślił przytem zwykłą walorów hiszpańskich, która się zaznaczyła w dniu wczorajszym. Król podpisał szereg dekretów. Jeden z tych dekretów zaznacza na wstępie, iż rząd podobnie zresztą jak oficerowie artylerji, głęboko ubolewa, iż kon-

flikt doprowadził do takiego rozwiązania, pomimo tylokrotnie wysuwanych przez prezesa rady ministrów i ministrów wojny propozycji, które nacechowane były serdeczną życzliwością i nikogo nie mogły drażnić. Prawo zostanie zastosowane z całą surowością, chodzi bowiem o danie przykładu. Wymiar kary jednak nie będzie wyrazem zawziętości lub chęci dokuczenia komukolwiek. Kończąc swe oświadczenie, prezes rady ministrów zaznaczył, iż król wyjeżdża z Madrytu na jeden dzień i że przed wyjazdem króla nie odbędzie się posiedzenie rady ministrów.

Hiszpanja nie opuści Marokka.

Paryż, 9 września.

„Journal“ donosi z Sant Sebastian, iż minister spraw zagranicznych Yanguas odbył konferencję z hiszpańskim ambasadorem w Londynie oraz delegatem przy Lidze Narodów Palaciosem, Yanguas zaprzeczył wobec dziennikarzy jakoby rząd miał zamiar ewakuować Marokko. Yanguas odmówił dalszych wyjaśnień w sprawie Tangeru zanim Liga Narodów nie ukończy swych prac.

Huragan w Nowym Targu.

Zginęło trzech górall.

Nowy Targ, 8 września.

Onegdaj po południu szalała nad Nowym Targiem straszna burza, jakiej najstarsi mieszkańcy Nowego Targu nie pamiętają. Od bijących raz po raz piorunów zginęło na Kłikuszowej, przedmieściu N. Targu, trzech górall w średnim wieku, osieracając liczne rodziny. W samym N. Targu piorun uderzył w stodołę gospodarza Gacha, która sponęła doszczętnie wraz ze zwieszonymi plonami. Dzięki energicznej akcji straży pożarnej nie dopuszczono do rozszerzenia się pożaru. Kilka osób dostało ataków nerwowych pod wpływem piorunów i błyskawic.

Gen. Jaźwiński na wolności.

Wczoraj przybył do Warszawy.

Warszawski kor. „Republiki“ telefonuje:

Wczoraj o godz. 5 po poł. zwolniono gen. Jaźwińskiego, przebywającego w więzieniu na Antokolu w Wilnie.

Zwolnienie nastąpiło po dłuższej rozmowie, jaką gen. Jaźwiński miał z marszałkiem Piłsudskim w czasie jego pobytu w Wilnie.

Gen. Jaźwiński dziś zrana przybył do Warszawy, gdzie będzie oczekiwał na rozprawę sądową.

Cwiczenia floty angielskiej

na morzu Bałtyckiem.

Gdańsk, 8 września.

Polska Agencja Telegraficzna.

Według doniesień dzienników tutajszych z końcem bieżącego miesiąca przybędzie na morze Bałtyckie kilkanaście angielskich okrętów floty wojennej celem odbycia ćwiczeń. Okręty angielskie odwiedzą po zakończeniu ćwiczeń szereg portów bałtyckich, m. in. Gdynię.

Możliwość wybuchu strejku kolejarzy

Premjer nie przyjął delegacji zjazdu urzędników kolejowych.

Warszawski korespondent „Republiki“ telefonuje:

Premjer Bartel nie przyjął w dniu wczorajszym delegacji zjazdu urzędników kolejowych, która zgłosiła się z żądaniem podwyżki płac.

Wobec takiego stanowiska rządu ko-

lejarze w dniu wczorajszym wydali odezwę, w której zaznaczają, że lekceważące stanowisko rządu wobec kolejarzy i ignorowanie sprawy uposażeń urzędników kolejowych może wywołać bardzo szkodliwe skutki, a nawet strejk.

Groźba strejku węglowego zawisła nad Polską.

Katowice, 8 września.

Sytuacja w przemyśle węglowym staje się z każdym dniem coraz cięższa.

Rokowania rozpoczęte przed 10 dniami w sprawie zawarcia nowej umowy, nie doprowadziły do wyników.

Robotnicy odrzucili kategorię żądanie przemysłowców, by umowa była zawarta na przeciąg 3—6 miesięcy i zażądali umowy rocznej.

Poza tem niemięjszą trudność pod-

czas rokowań stanowi sprawa podwyżki płac.

Robotnicy żądają 25 proc., przemysłowcy dają 5 proc.

W dniu dzisiejszym rozpoczną się rokowania przy współudziale przedstawiciela rządu. Rozjemcą rządowym jest mianowany inspektor pracy w Sosnowcu p. Gallot.

Wybuch strajku w kopalniach — co nie jest wykluczone byłby katastrofą dla naszego życia gospodarczego.

Rząd angielski i górnicy dążą do zlikwidowania strejku.

Portsmouth, 8 września.

Na wezwanie przedstawicieli rządu przywódcy górników wyjechali do Londynu w celu podjęcia rokowań o zlikwidowanie strejku węglowego.

Londyn, 8 września.

Polska Agencja Telegraficzna.

Churchill wystosował do przewodniczącego syndykatu właścicieli kopalń pisma z przedstawieniem propozycji za-

warcia układu ogólnonarodowego, który regulowałby zarobki i warunki pracy, lecz pozostawiał syndykatom okręgowym całkowitą swobodę w prowadzeniu rokowań nad poszczególnymi warunkami pracy w kopalniach.

LOKAL

Poważna instytucja handlowa poszukuje w śródmieściu lokalu na bura, magazynu z piwnicami stałą, garaże samochodowe itp. Pożądana jest oddzielna posesja. Oferty pod „T. M.“ składać w adm. „Il. Republiki“.

Mikołaj Rymski
b. a tysta teatru Stanisławskiego
i uroczą Zuzanna Bianchetti
w filmie **KAWAŁ N. EROSZYŃSKA**
jutro w **CASINIE**.

Kłęska deszczów we Włoszech.

Rzym, 8 września.

Od kilku dni padają tutaj nieustannie deszcze. Rzeczki Aquila i Porra wystąpiły z brzegów. Miasteczko Inalborg zostało zupełnie zniszczone. W miejscach gdzie szły ulice, znajdują się sterty kamieni. Połączenia telefoniczne i telegraficzne przerwane.

Szkarlatyna grasuje nadal.

Ilość chorych w stolicy stale się zwiększa.

Warsz. koresp. „Republiki“ telef.:

W ciągu dnia wczorajszego przywieziono do szpitali 39 nowych chorych płonicznych.

Śmiertelnych wypadków zanotowano trzy. Wyzdrowiało — 19 osób.

Ogólna liczba chorych na szkarlatynę dzieci wynosiła wczoraj 657.

Lotnicy polscy

są entuzjastycznie podejmowani w Tokio.

Polska Agencja Telegraficzna.

Tokio, 8 września.

Lotnicy polscy por. Orliński i sierżant Kubiak składali dziś wizyty ministrom wojny, marynarki, spraw zagranicznych i prezydentowi miasta, w czasie których otrzymali wiele odznaczeń wojskowych i prezentów. Następnie lotnicy złożyli hołd w świątyni wojskowej. Prasa zamieściła poświęcone lotnikom artykuły okolicznościowe oraz ich fotografie. Minister wojny wydał na cześć lotników obiad z udziałem 60 zaproszonych osób. W czasie tego obiadu wygłoszono wiele serdecznych przemówień. Przyjęcie urządziło również towarzystwo polsko-japońskie. Na przyjęciu tem odczytano list towarzystwa polsko-japońskiego w Warszawie, przywlezione przez naszych lotników. Wieczorem odbyło się uroczyste przedstawienie w teatrze.

Obrazy

arcydzieła wybitnych malarzy polski, h do sprzedania okazują się tam. Oglądać od 10—6, — Grand-Hotel № 336.

Włókniarze uzasadniają swe żądania

dobrą konjunkturą w przemyśle oraz wzrostem drożyzny.

Konferencja z przemysłowcami odbędzie się dopiero w przyszłym tygodniu

We wtorek rano zakomunikowali przedstawiciele związków zawodowych inspektorowi pracy p. Wojtkiewiczowi treść pisma wystosowanego do przemysłowców, a zawierającego żądanie podwyżki płac o 15 proc.

Po zapoznaniu się z treścią tego pisma insp. Wojtkiewicz zwrócił się telefonicznie do Warszawy, przedkładając obszerny raport o sytuacji, jaka wytworzyła się w przemyśle włókienniczym na tle tych żądań.

Min. pracy poleciło częste przysyłanie raportów o stanie zatargu, który w razie zaostrożenia się — spowodowałby **INTERWENCJĘ WŁADZ CENTRALNYCH.**

W związku z powyższym zwróciliśmy się po opinie do okręgowej komisji związków zawodowych, której sekretarz, p. Walczak, udzielił nam następujących wyjaśnień:

— Przemysłowcy w wyrażonej na łamach „Republiki“ opinii zdobyli się na wolny żart, starając się nam wmówić, że nie będziemy chcieli wykorzystać argumentu o wzmożonym ruchu w przemyśle włókienniczym.

Rzecz się przedstawia jednak wprost przeciwnie, bo w chwili gdy na poprzedniej konferencji, w obecności rządu, przemysłowcy mogli podobnym argumentem operować, tembardziej my, przy obecnej zmianie konjunktury, **CHCEMY TEN ATUT WYKORZYSTAĆ.**

Sprawa bowiem ożywienia się rynków przedstawia się nie w ten sposób, że pomyślna konjunktura wpłynęła jedy-

nie na uruchomienie większej ilości przedsiębiorstw, poszczególne bowiem firmy znajdują się obecnie w tak dobrej sytuacji, że bezwzględnie **MOGĄ PODWYŻSZYĆ PŁACE SWYM ROBOTNIKOM.**

A płace te są szalenie niskie. W okresie prowadzonych pod przewodnictwem premiera Bartla rokowań o podwyżkę płac włókienniczych, przedstawiciele związków domagali się 18 proc. wyrównania drożyznianego.

Wówczas zgodzili się przedstawiciele związków na 12 proc. — podwyżkę z u-

wagi na mającą nastąpić stabilizację cen artykułów pierwszej potrzeby.

Obecne wystąpienie o podwyżkę spowodowane zostało niskim poziomem płac w porównaniu do poziomu cen artykułów.

Płaca bowiem t. zw. robotnika podwórzowego powinna wynosić na podstawie tabeli waloryzacyjnej 6 zł. 61 gr. dziennie, tymczasem

ROBOTNIK TEN ZARABIA ZALEDWIE 3 ZŁ. 27 GR. DZIENNIE.

W tym samym stosunku niskie są zarobki przeciętnego tkacza bawelnianego

który zamiast 7 zł. dziennie zarabia tylko 4 zł. 55 gr.

— Przemysłowcy tłumaczą się, że zawarta ostatnio umowa nie przewiduje regulowania płac według wskaźnika drożyznianego. Pełnym względem mają oni rację, ale to nie jest przyczyną byśmy nie powoływali się na wzrost drożyzny, która

W SIERPNIU WYNOSIŁA 2 PROC.

Być może, że dla przemysłowców jest to niewiele, dla robotników jednak jest to bardzo dużo.

Gdybyśmy w umowie tę ewentualność poruszyli, nie byłoby potrzeby obecnie żądać podwyżki, która obecnie jest najzupełniej aktualna.

Wszak sam rząd zapoczątkował tą akcją, **PODNOSZĄC TARYFĘ POCZTOWĄ, A OBECNIE ZAMIERZAJĄC PODWYŻSZYĆ TARYFĘ KOLEJOWĄ.**

Zrzucanie z siebie wszelkich zobowiązań względem nas i chęć skierowania na szych pretensji do rządu, który nie był w stanie obniżyć cen artykułów pierwszej potrzeby, jest naszym zdaniem niefortunnym pomysłem.

Przemysłowcy wiedzą, że żądania nasze są słuszne, chcąc jednak sparaliżować naszą akcję, nazywają ją nieaktualną i niepoważną.

Na konferencji, która się odbędzie przypuszczalnie po 15-tym, gdyż **DO 1 PAŹDZIERNIKA OBOWIĄZUJE STARA UMOWA,** przekonamy przemysłowców, że sprawa jest jednak aktualna i poważna i że nie bezpodstawnie wystąpiliśmy z naszymi żądaniami. Sum.

Dnia 8-go września 1926 r zmarła po długich i ciężkich cierpieniach

B. P.

Fanny z Tumarkinów
HOFFMANOWA

(wdowa po b. p. Leonie)

i w tymże dniu pochowana została.

Wszystkim tym, którzy oddali ostatnią posługę drogią nam zwiłkom a w szczególności p. Inżynierowi G. Praszkirowi składa serdeczne Bóg zapłać

Stroskana Rodzina.

Uprasza się o nieskładanie kondolencji.

12 lat ciężkiego więzienia!

Tak brzmi wyrok sądu okręgowego.

BOGATY LITWIN TRUONIŁ SIĘ W POLSCE BANDYTYZMEM

W grudniu ubiegłego roku we wsi Krzywiec powiatu łódzkiego w zagrodzie Adolfa Pinkowskiego wydarzył się śmiały napad bandycki.

Podczas nieobecności gospodarza oraz jego małżonki, którzy udali się na jarmark do Aleksandrowa, gdy w mieszkaniu znajdowała się jedynie 19-letnia córka Pinkowskiego, Zelma, przybył jakiś młody osobnik w cyklstówce prosząc o wsparcie.

Zelma dała mu kilka kartofli.

Żebrał podziękował jej, poczem wyszedł z mieszkania.

Jednakże po piętnastu minutach, gdy w chacie znajdowały się prócz Zelmy dwie jej siostry, 16-letnia Fryda i 12-letnia Elza, przyszedł ponownie i, zamknąwszy szybko drzwi, zawałał do dziewczycy:

— **Ręce do góry!**

Przerażone siostry oniemiały ze strachu.

Korzystając z tego, opryszek otworzył piwnicę, znajdująca się w kuchni i groźąc dziewczynom nożem wepchnął je na dół.

Gdy młodsze siostry poczęły głośno płakać bandyta otworzył piwnicę i zagroził, że je zamorduje.

Mimo to, jedna z nich, Fryda, wysunęła głowę z piwnicy, lecz w tej chwili żebrał-zbrodniarz

pochwylił ją za gardło i ugodził nożem.

Dziewczyna, brocząc krwią, spadła z drabinki na ziemię.

Najstarsza siostra, Zelma, nie tracąc zmiętej krwi,

wyskoczyła z piwnicy i wybiegła do drugiego pokoju, by zaalarmować sąsiadów.

Bandyta pochwylił ją jednak, powalił na ziemię i zadał jej kilka ciosów nożem w piersi.

Opryszek przypuszczając, iż nikt mu już nie przeszkodzi w rabunku, zabrał się do dzieła. Nagle usłyszał jednak przez żalliwe krzyki dochodzące doń z podwórza.

To najmłodsza, dwunastoletnia dziewczynka alarmowała sąsiadów.

Bandyta, w obawie, iż go przylapiają, porzucił łup i wyskoczywszy oknem, zbiegł w niewiadomym kierunku. Na pomoc dziewczynom przybył

pierwszy najbliższy ich sąsiad, Jan Pinkowski, który

trąbą strażacką

zaalarmował mieszkańców wsi, poczem udał się konno do Konstancynowa, by zawiadomić policję oraz sprowadzić lekarza.

Przybyłej policji Fryda, ciężko ranna, zdołał jedynie powiedzieć, iż napastnik miał

jasne włosy i podługą twarz.

Wskutek upływu krwi, straciła przytomność i nie mogła więcej mówić. Przewieziono ją do szpitala do Łodzi, gdzie tegoż dnia jeszcze zmarła.

Po kilkutygodniowym śledztwie policyjnym udało się ustalić, iż napadu dokonał 24-letni Edward Troszyński, żebrał z Aleksandrowa,

znany pod pseudonimem „Litwin“.

W dniu wczorajszym znalazł się on na ławie oskarżonych sądu okręgowego, który sprawę tę rozpatrywał pod przewodnictwem wiceprezesa Witkowskiego w asyście sędziów Kozłowskiego i Karpowicza.

Oskarżony, absolwent trzech oddziałów szkoły morskiej w Chersoniu, pochodzi z Litwy kowieńskiej, gdzie matka jego w Szawlach

posiada fabrykę i kilka domów.

Troszyński, przybywszy do Polski stoczył się na niziny życia i zamieszkał w Aleksandrowie u zawodowego żebra, Nowackiego, w którego córce zakochał się.

Troszyński obrał sobie zawód swego przyszłego teścia, a jednocześnie zajął się rabunkami.

Wobec sądu nie przyznaje się on do winy, twierdząc, iż nie miał z napadem nic wspólnego i aresztowano go w dniu, kiedy miał zamierzać się ożenić.

Świadkowie oskarżenia stwierdzają jednak dostatecznie jego winę.

Przeciwko niemu przemawiają również ślady krwi na obcasach, które stwierdzono po jego aresztowaniu.

Prokurator Mandecki w dłuższym przemówieniu domaga się dlań surowej kary, uważając, iż

zbrodnia została mu udowodniona.

Sąd po naradzie, skazał go na dwa-
naście lat ciężkiego więzienia z pozbawieniem praw.

Troszyński przyjął wyrok zupełnie spokojnie.

Spór o mur graniczny Mecz „Gerlicz-magistrat” na razie bez wyniku.

Jak już donosiliśmy, magistrat uplanował dać możność obywatelom dojeżdżania na krańce miasta za biletami tramwajów miejskich.

W sprawie tej toczyły się pertraktacje między magistratem a dyrekcją kolejek podjazdowych, w osobie p. Gerlicza, jednak do porozumienia nie doszło — wobec tego, iż p. Gerlicz nie chciał się na propozycję magistratu zgodzić.

Sprawa ta była tematem narad w magistracie i postanowiono zagrozić p. Gerliczowi, że w razie dalszego oporu z jego strony, magistrat nie pozwoli tramwajom podmiejskim wjeżdżać na terytorium miasta i na krańce jeździć będą tramwaje miejskie.

W sprawie tej odbędą się w najbliższych dniach dalsze pertraktacje. b.

Ćwierć wieku liczy międzynarodowy ruch zawodowy.

19 września obchodzone będzie święto 25-lecia założenia międzynarodówki zawodowej.

Ruch zawodowy klasowy w okręgu łódzkim reprezentuje klas. komisja zw. zaw. (Narutowicza 50), która w dniu dzisiejszym na godz. 7 zwołuje zebranie za udziałem związków zawodowych celem omówienia programu tej uroczystości na terenie Łodzi oraz całego okręgu łódzkiego.

Mikołaj Rymkij

b. artysta teatru Stanisławskiego

i urocz. Zuzanna Blanchetti

w filmie KAWAL N EBOSZCZYKA

intro w CASINIE.

Do premiera Bartla wyjechała delegacja byłych wojskowych.

Wczoraj wyjechała do Warszawy delegacja komisji międzyzwiązkowej związków byłych wojskowych. Delegacja ta przedłożyła premierowi Bartłowi obszerny memoriał w memoriale tym wskazano na konieczność rewizji koncesji, przy których w pierwszym rzędzie winni być uwzględnieni byli wojskowi.

Drugim postulatem jest obsadzenie posad państwowych i samorządowych przedewszystkiem byłymi wojskowymi. Weterani roku 1863 oraz wdowy po poległych i zmarłych inwalidach muszą być otoczeni troskliwą opieką rządu.

Brak skrzynek pocztowych

na krańcach miasta i bocznych ulicach.

Już niejednokrotnie poruszała prasa łódzka dotkliwy brak skrzynek pocztowych w Łodzi, jak również i na krańcach miasta.

Oto przykład: Na całej ulicy Katnej niema literalnie ani jednej skrzynki do listów, przed wojną na tej samej ulicy zawieszonych było aż dwie.

Mieszkańcy powyższej ulicy, aby wysłać list, muszą przejść dwukilometrową ulicę Katną, część Wólcząską i całą Czerwoną, aby dopiero przy zbliżeniu ulicy Czerwonej i Potrkowskiej znaleźć skrzynkę.

Sądzimy, iż brak powyższe dyrekcja poczt i telegrafu zechce usunąć w jak najkrótszym czasie i zawiesi na ulicy Katnej choć jedną skrzynkę pocztową, która będzie obsługiwać nie tylko ulicę Katną, lecz i okolice, jak Rokicie, ulicę Braterska oraz Karolew. (u)

Multimilijoner ofiarą szantażu.

„Przyjaciela” sprzedał cały jego majątek i ulotnił się z pieniędzmi. Sąd zasekwestrował wszystkie nieruchomości sprytnego aferzysty.

Niedawno zakończona została przed kiszyńskimi sądem apelacyjnym ciekawa bardzo rozprawa, której bohaterami byli dwaj uchodzący rosyjscy a mianowicie multimilijoner tyfliński, Semion Kurczoglu, i ziemianin chotiński, Al. Plawski.

Kurczoglu uchodził za jednego z najbogatszych ludzi na Kaukazie, nie więc dziwnego, że po rewolucji stał się on przedmiotem szczególnego „zainteresowania” rozmaitych mniej, lub więcej podejrzanych indywiduali, które chciały przywłaszczyć sobie jego majątek.

Kurczoglu otrzymywał bardzo często najrozmaitsze listy anonimowe, których autorzy żądali pieniędzy, grozili mu śmiercią i t. d.

Początkowo Kurczoglu wszystkie te listy i pogroźki ignorował; kiedy wszak w mieście coraz częściej zaczęły się zdarzać śmiały napady rabunkowe, postanowił Kurczoglu wraz ze swą rodziną opuścić Tyflis.

Niestety decyzję tę powziął Kurczoglu zbyt późno, gdyż zanim zdążył wyjechać, dokonano na dom jego napadu bandyteckiego.

Bandyci ciężko zranili Semjona Kurczoglu, a matkę jego i dwóch braci zabili.

Po dokonaniu ohydnej zbrodni poczuli się bandyci dobierać do kasy ogniotrwałej, zanim jednak zdołali ją otworzyć, zostali spłoszeni przez domowników i zbiegli.

nic z sobą nie zabierając.

Kiedy Kurczoglu znów przyszedł do zdrowia, postanowił niezwłocznie opuścić Tyflis, tembardziej, że w dalszym ciągu otrzymywał tajemnicze listy z pogroźkami.

Zlikwidowanie swych spraw majątkowych powierzył Kurczoglu

swemu przyjacielowi Plawskiemu, urzędnikowi sądowemu, który miał cały majątek sprzedać i następnie przyjechać zagranicę, gdzie go Kurczoglu miał oczekiwać.

Sam Kurczoglu udał się do Władystok, skąd po uregulowaniu szeregu spraw osobistych wyjechał na stałe do Konstantynopola.

Plawski, który niezwłocznie przystąpił do likwidacji spraw majątkowych swego przyjaciela, bardzo często do Kurczoglu pisywał, informując go szczegółowo o przebiegu akcji likwidacyjnej.

Atoli już po roku listy od Plawskiego nadchodziły poczęły nieregularnie, treść ich była niejasna, a po pewnym czasie przestał Plawski wogóle pisywać.

Zaniepokojony Kurczoglu napisał wobec tego do kilku swych znajomych tyflińskich, którzy mu niezwłocznie odpowiedzieli, donosząc, iż

Plawski sprzedał cały jego majątek, a po zainkasowaniu pieniędzy wyjechał w niewiadomym kierunku.

Przez dwa lata poszukiwał Kurczoglu swego, niesumiennego przyjaciela. Poszukiwania te nie dawały jednak żadnego wyniku. Dopiero po dwu latach, jadąc do Konstantynopola, spotkał go przypadkowo na pokładzie okrętowym.

Plawski podróżował z wielkim komfortem, a jego żona obwieszona była dosłownie biżuterią rodziny Kurczoglu.

Plawski oświadczył swemu przyjacielowi, że nie mógł sprzedać jego całego majątku, gdyż

bolszewicy prawie wszystko skonfiskowali.

a co udało się uratować, trzeba było w największym pośpiechu sprzedać za bezcen.

Plawski prosił Kurczoglu, by pojechał z nim do Rumunii, gdzie definitywnie uregulują rachunki. Kurczoglu jednak nie miał paszportu, wobec czego

musiał pozostać w Konstantynopolu, umówił się jednak z Plawskim, że natychmiast po załatwieniu formalności paszportowych pojedzie za nim do Bessarabji.

Wkrótce jednak otrzymał list od

Plawskiego, który mu donosił, że pieniądze przekaże mu do Konstantynopola.

Kurczoglu czekał na pieniądze cały rok; widząc jednak, iż Plawski nie jest skłonny do poułubownego uregulowania rachunków, pojechał do Rumunii.

Plawskiego znalazł z łatwością, gdyż był on w Bessarabji, jako

zamożny obywatel ziemski

(Plawski nabył w międzyczasie wielki majątek ziemski w okręgu chotińskim), osobistością bardzo popularną. Widząc, że Kurczoglu tym razem traktuje sprawę nader poważnie, dał mu Plawski tytułem zaliczki 66.000 lei i zobowiązał się

spłacić cały dług

w ratach miesięcznych po 10.000 lei.

Kurczoglu, chcąc być w bliskości swego wierzyciela, przeniósł się z Konstantynopola do Galacu; Plawski jednak wkrótce Rumunię opuścił, przenosząc się wraz z rodziną

na stałe do Paryża.

Minał miesiąc, minęła dwa miesiące, mijał rok. Plawski rat nie przysyłał.

Kurczoglu, były multimilijoner,

wpadł w straszna nędzę.

Jego sytuacja stawała się z dnia na dzień bardziej krytyczną, aż wreszcie doszło do tego, iż w przystępie rozpacz Kurczoglu usiłował odebrać sobie życie.

Wkrótce potem powrócił do Rumunii Plawski. Kurczoglu zwrócił się przeto do niego, żądając uregulowania rachunku. Plawski jednak z całym cynizmem

oświadczył, iż płacić nie będzie

a kiedy Kurczoglu od słusznego swego

żądania nie odstępował, zmusił go Plawski

z rewolwerem w rękę

do opuszczenia mieszkania.

Tragedia multimilijonera stała się jednak w międzyczasie głośna w całej Rumunii, a w szczególności zainteresował się

losem Kurczoglu

konsul perski w Galacu.

Za jego pośrednictwem cała sprawa przekazana została prokuraturji państwowej, przyczem majątek Semjona Kurczoglu oszacowano na 108.366.3000 lei.

Z załączonego do aktu oskarżenia szczegółowego wykazu majątku wynika, iż Kurczoglu był posiadaczem 6 domów i 1 hotelu w Tyflis, hotelu w Borżomie, 6 wnil, 2 domów w Achanczu i wielkich obszarów leśnych.

Prócz tego posiadał Kurczoglu w chwili wyjazdu z Rosji 336 austriackich złotych monet, 230 imperjałów, 400 złotych monet pięciorubliwych, 650 dziesięciorubliwych, 3000 starych monet srebrnych, 36 angielskich funtów, 238 karatów brylantów, 122 pierścionki, 1200 pereł i t. d.

Rozprawa sądowa wypadła oczywiście na korzyść Kurczoglu.

Cały majątek Plawskiego w Rumunii został zasekwestrowany.

Po długich i ciężkich cierpieniach zmarł nasz najkochany syn, brat, szwagier i wnuk

B. P.

Leon Majtlis

przeżywszy lat 21.
Wyprowadzenie zwłok odbędzie się dziś t. j. we czwartek o godz. 2.30 po poł. z domu żałoby przy ul. Wschodniej № 25.

Stroskana Rodzina.

Z powodu przedwczesnego zgonu naszego kochanego przyjaciela

B. P.

LEONA MAJTLISA

wyrażają szczerę współczucie rodzinie zmarłego

J. Stern, M. Garnarcz, F. Pomeranc, S. Neufeld, Z. Rabinson, M. Szlaskowski, Sz. Ginsberg, F. Blaler

TEATR MIEJSKI.
Dzisiaj, w czwartek, wznowienie krótkowidli paryskiej R. Gignoux i A. Thery „Niedojrzały owoc” z Stefanją Jarkowską w popisowej roli 9-letniej dziewczynki. W drugiej roli kobiecej wystąpi utalentowana artystka Teatru krakowskiego p. Relewicz - Ziemińska. W głównych rolach męskich pp.: Bielich, Krotke, Fabisiak. Ceny zmniejszone.

TEATR POPULARNY.
Dzisiaj do końca tygodnia „Dwie moce” Głisńskiego, cieszące się znacznym powodzeniem. W sobotę, dnia 11 b. m. po raz pierwszy przedstawienie popołudniowe po cenach najniższych: od 1 do rzędu — 80 gr., od 7 do 16 rzędu — 60 gr., amfiteatr — 40 gr.

Dr. Wołyński powrócił.

Dr. SOŁOWIEJCZYK
chor. dzieci
POWRÓCIŁ
ANDRZEJA 4, tel. 29-85.

Co usłyszymy przez radio dziś, w czwartek dn. 9-go września.

PROGRAM STACJI WARSZAWSKIEJ.
15.00 — Komunikat gospodarczy. 17.00 — Odczyt p. t. „Zalesienie nieużytków” wygłosi prof. Jan Kłoska. 17.30 — Jazz-band. 18.30 — Pogawędka z działu „Wśród książek” wygłosi prof. Henryk Mościcki. 19.00 — Odczyt p. t. „Etnografia ludności Rzeczypospolitej Polskiej” wygłosi p. Julian Suski. 19.25 — Komunikat rolniczy. 19.40 — „Rozmaitości”. 20.30 — Koncert wieczorny.

PROGRAM KONCERTÓW ZAGRANICZNYCH.
PARYŻ, sala 1750 m. 20.30 — Koncert. WIEN, sala 531 m. 20.00 — Wieczór pieśni ludowej wiedeńskiej. RZYM, sala 425 m. 21.25 — Koncert poświęcony utworom Alfreda Catalani.

Ostatnie dni!

„Kawiarenka w Kairze”

erotyczny dramat wschodnich namiętności.
—w roli głównej: PRISCILLA DEAN
Początek o godzinie 3-ej.

Reduta

Pracownia sukien i okryć „PANI”

pod fachowym i artystycznym kierunkiem
SI. SZYMANKO i E. HELLEROWEJ
ul. 6-go Sierpnia № 23, tel. 21-45
przyjmuje zamówienia na suknie z własnych i powierzonych materiałów. Ceny umiarkowane. Dla pań pracujących ustąpięwo!

Mikolaj Rymski
b. a tysta teatru Stanislawskiego i uroczka Zuzanna Bianchetti
w filmie **KAWAL NIEBOSZCZYKA**
jutro w **CASINIE.**

MORTIN
TEPI WSZELKIE ROBIACTWO

Potop!!

Szeleje i wzbrana fałg zalewa osady, miasta i stany!
Szczegółowe sprawozdanie wkrótce w „Reducie”.

Casino

Ostatni dzień! **Lya de Putti i Włodzimierz Gajdarow**
w wielkim 10-aktowym superfilmie „Uiy”
Początek o godzinie 3-ej.

Manon Lescaut

Początek o godzinie 3-ej.

Zmierzch małych dyktatorów

Po greckim Pangelosie losy zawzięty się na wielkorządę hiszpańskiego Primo de Riverę. Ostatnie depesze doniosły, że pono otrzymał on już dymisję do tej jednak chwili brak oficjalnego potwierdzenia.

Mniejsza z tym, czy chodzi tu o fakt dokonany, czy też taki, który doko- na się w bliskiej przyszłości. Era dyktatury w Hiszpanji minęła i to, zdaje się na dłuższy okres czasu.

Primo de Rivera...

Smiało rzec można, że nie jest to właściwie dyktator, jak Mussolini, lecz satrapa, który rządzi bez zasad i nie posiada żadnej idei.

Primo de Rivera rzuca się z jednej krańcowości w drugą i pragnie za wszelką cenę być popularnym. Prowadzi on od kilku lat wojnę w Marokku, rujnując gospodarczo państwo i przyczynia się do negatywnego ustosunkowania Hiszpanji do Ligi narodów.

Mussolini ma wyraźny światopogląd i cel. Primo de Rivera nie ma nic prócz genewskich ambicji i chęci władzy cywilnej w państwie. Rządził on przy pomocy wojska wbrew społeczeństwu. Społeczeństwo traktował jako przedmiot władzy, nie dając mu nawet praktycznych korzyści. Zresztą w samej armii, gdzie co drugi oficer jest pułkownikiem, nie może być mowy o skoordynowanym działaniu, o tem, ażeby armia żyła i działała przynajmniej pod wrażeniem, iż w niej właśnie tkwi ratunek kraju.

I zdaje się teraz, że te same bagnety które wyniosły go na stanowisko dyktatora, zadadzą mu obecnie śmiertelny cios.

Korpus oficerów artylerji i marynarze wystąpił już czynnie i domagają się jego ustąpienia.

W dwóch większych ośrodkach wojskowych marynarze ujęli władzę w swoje ręce.

Primo de Rivera ogłasza jeszcze trzédowe komunikaty i zapowiada dymisję wszystkim oficerom artylerji, ale wszystko to nie ma żadnego znaczenia wobec rozwijającej się akcji rewolucjonistów.

Król zajmuje stanowisko wroga dyktatorów. Dotychczas był neutralny, ale w dniach ostatnich porzucił swoją neutralność i powołał generała Berenguera na szefa swojej kancelarji wojskowej. Jak wiadomo, generał Berenguer jest nieprzejednanym wrogiem Primo de Riverę.

Dyktator usiłuje ratować się jeszcze odwołaniem się do narodu. Chce on urządzić plebiscyt.

Ma to być owem wielkiem wydarzeniem historycznym, o którym tajemniczo mówił przed kilku dniami Yangas, minister spraw zagranicznych Plebiscyt z inicjatywy tak zw. „Union Patriótica“, założonej onego czasu przez przez samego dyktatora, ma się odbyć w dniach 11, 12 i 13 w całej Hiszpanji i rozstrzygnąć o losach dyktatury. Pewne źródła utrzymują, że „Union Patriótica“ wystąpiła z tym planem na życzenie dyktatora inne zaś dodają, że król podsunął tę myśl Primo de Riverze. Minister spraw wewnętrznych zgodził się na plebiscyt i polecił władzom, ażeby przysirzegały najściślej bezpartyjności.

Jest już jednak zbyt późno. Oficerowie nie chcą czekać na plebiscyt i robią sobie na boku rewolucję...

Kto wie, czy w aglacji rewolucyjnej nie biorą pewnego udziału czynnik

zagraniczne. Skoro Primo de Rivera naraził się zbytnio Anglji w sprawie Ligi narodów, nie jest wykluczone, że na tyłach jego jakieś obce mocarstwo daje mu się we znaki... Pozatem traktat z Mussolinim również nie jest miły innym wielkim mocarstwom.

Opinia Hiszpanji idzie w tym wypadku na rękę zagranicy i wspólnymi siłami można dojść do rezultatów, całym dla dyktatora nieprzyjemnych. Przykład zresztą jest bardzo bliski — Portugalka.

Najbliższe godziny powinny już zade-

cydować. Zadecydować o tem, czy jest jeszcze w Europie miejsce na dyktatury, które rządzą dzięki sile lub przypadkowi, a nie dzięki zdecydowanemu, prostemu i osiągalnemu programowi.

R. W.

Król panuje, ale nie rządzi. Republikański dyktator jest obrońcą monarchji.

(Specjalna służba korespondencyjna „Republiki“.)

Rzym, we wrześniu.

Z chwilą gdy Mussolini został wszechwładnym panem Włoch, wszyscy jakoś zapomnieli o królu włoskim Wiktorze Emanuelu Trzecim.

Wystarczy wziąć do ręki pierwszy lepszy numer włoskiego pisma: cała pierwsza stronica — czasem nawet druga i również ostatnia — poświęcona jest informacjom o Mussolinim, o tem gdzie, jak i z kim spędził dzień.

A więc o 8 godzinie zrana przyjmował interesantów u siebie w domu t. zn. w cudownej willi za „Porta Pia“, która oddał mu do dyspozycji książę Torlonia; potem miał godziny przyjęć w ministerstwie spraw zagranicznych, w „pallacio Kidge“, gdzie następnie pracował w swym gabinecie przez kilka godzin; potem jadł obiad. Wyjechał autem nad morze, składał wizyty itd. aż do późnego wieczoru.

W ten sposób całe Włochy, a za nimi świat cały jest dokładnie poinformowany o każdej godzinie, o każdej niemal minutce życia włoskiego premiera i woda faszyzmu, podczas gdy imię króla ukazuje się w pismach bardzo rzadko w lakonicznych depeszach i wzmiankach kronikarskich mniej więcej treści następującej: „wrócił do Rzymu...“, „Przyjął raport...“, „Wyjechał do Rakonidgi...“ i nic więcej.

Czasem ma się wrażenie, że Włochy nie są już wcale monarchją...

W rzeczywistości jednak sprawa przedstawia się zupełnie inaczej, albowiem system faszystowskiej polityki opiera się na milczącej umowie między królem a Mussolinim, umowie, która planowo i racjonalnie rozdzieliła między nimi władzę ku obopólnemu zadowoleniu stron.

W tym wypadku spotkali się dwaj mądrzy włosci, doskonale rozumiejący się wzajemnie, którzy potrafili należycie ocenić powagę chwili i ciężar obowiązków, jakie spadły na ich barki.

Wiktor Emanuel Trzeci zupełnie zadowolony cieszy się oddawaną opinią jednego z najbardziej wykształconych ludzi pod niebem włoskim.

Niezmierny zasób wiadomości, jaki posiada, czyni na ludziach po raz pierwszy stykających się z nim w życiu przywatnem, niezwykle wrażenie: niektórzy uważają go za chodzącą encyklopedję szczególnie w tych dziedzinach wiedzy, które mają coś wspólnego z jego ojczyzną.

Prócz tego jest pewna gałąź wiedzy, w której król Wiktor może być uważany za najwyższy autorytet naukowy — jest to dziedzina numizmatyki.

Zapalony numizmatyk, posiada on kołaśonalnej wartości zbiory starych monet i medali, pojmując cel tej nauki w sensie bardzo szerokim, jako jedno ze źródeł historii sztuki i kultury.

Tego najbardziej wykształconego czło-wieka uczono jednak w czasach najwcześniejszego dzieciństwa, ażeby ster nawy państwowej oddawał w ręce odpowiedzialnych ministrów i nigdy nie mieszał się do walk partji politycznych.

Z tych względów od pierwszej chwili swego wstąpienia na tron włoski, Wiktor Emanuel Trzeci odseparował się zupełnie od życia politycznego, dając przykład, zachowywaną się króla w spółczesnej monarchji konstytucyjnej.

Tylko dwa razy w ciągu swego życia musiał nimowoli przeciwstawić się swym apolitycznym przekonaniom i powziąć niezmierną wagę postanowienia,

które wywarły wpływ na całą późniejszą historię Włoch.

Pierwszy wypadek zdarzył się w maju w roku 1915, gdy premier ministrów Salandra domagał się przystąpienia Włoch do wojny europejskiej, a były premier Giolitti postawił wówczas wniosek o zachowaniu neutralności.

Król uznał ów moment za decydujący i biorąc pod uwagę liczne demonstracje militarystyczne, zorganizowane przez Mussoliniego, ówczesnego redaktora socjalistycznego pisma „Popolo d'Italia“, przechylił się na stronę Salandry.

Włochy przystąpiły do działań wojennych.

Drugi wypadek zdarzył się w listopadzie 1922 roku.

Rewolucja faszystowska rozwijała się ogromnie szybko i przednie oddziały faszyzmu zbliżyły się do Rzymu.

Ówczesny premier ministrów Fakta podsunął królowi do podpisania rozporządzenie o wprowadzeniu stanu wojennego na obszarze całych Włoch i rozpoczęciu walki z faszystami na śmierć i życie.

Król nie przyjął tej propozycji, udzielił dymisji całemu gabinetowi i polecił Mussolinimu utworzenie nowego rządu.

W ten sposób Wiktor Emanuel ucho-

nił kraj od przelewu krwi, wzmocnił swe stanowisko na tronie, gdyż od tej chwili republikanie — faszyści i zresztą sam Mussolini, nieskrywający swych sympatji republikańskich — stali się zapalonymi faszystami — monarchistami.

Dziś król tylko panuje, a krajem rządzą faszyści i Mussolini.

Mimo to dziś tembardziej, król stara się przy każdej okazji podkreślić swą apolityczność i więcej niż dotychczas usuwa się w cień. Z drugiej strony zaś Mussolini stara się na każdym kroku wykazać swą usłużność względem króla i panującej dynastji.

Opozycja, zmierzająca do osłabienia kontaktu między królem a Mussolinim twierdzi, że Wiktor Emanuel dwa razy sprzeciwił się woli Mussoliniego, nie podpisując przedstawionych mu dekrétów.

Chodziło wówczas o drobne sprawy nie mające wielkiego znaczenia dla całokształtu włoskiej polityki.

W każdym bądź razie jest rzeczą pewną, że dopóki Wiktor Emanuel siedzi na tronie, między nim a Mussolinim, między królem a faszystami nigdy nie dojdzie do osłabienia przyjaznych stosunków, wykluczających wszelkie konflikty i nieporozumienia na tle różnicy zdań w sprawach politycznych.

A. A.

Sesja sejmowa rozpocznie się 20-go b. m.

Na pierwszy ogień pójdzie projektorium budżetowe.

Warszawski korespondent „Republiki“ telefonuje:

Na wczorajszej konferencji między marszałkiem Ratajem i wicemarszałkiem Moraczewskim ustalono termin otwarcia sesji sejmowej na 20 b. m. o godzinie 4-ej popołudniu.

Na porządku dziennym znajduje się jedna tylko sprawa: projektorium budżetowe na ostatni kwartał.

Obecnie wszystkie ministerstwa przystąpiły do przygotowania budżetów w swych resortach.

Premier Bartel odbył wczoraj dłuższą konferencję z ministrem Klarnierem

w sprawie ustalenia projektorium, następnie udał się do marszałka Rataja, z którym ustalił techniczną stronę przeprowadzenia przez ciała ustawodawcze projektorium budżetowego na rok obecnny.

**

Marszałek Piłsudski, który z Wilna powrócił do Warszawy przerwał swój urlop i pracuje wraz z wyższymi oficerami ministerstwa spraw wojskowych nad projektorium budżetowym ministerstwa spraw wojskowych. Dopiero po załatwieniu tej sprawy marszałek Piłsudski ponownie rozpocznie swój urlop i wyjedzie do Druskiennik.

Akcja wojenna Anglji w Chinach

Bombardowanie wybrzeża Kantonu.

Szanghaj, 8 września.

Agencja Indo-Pacific donosi, że w Kantonie wszczęta została akcja okrętów wojennych na podstawie decyzji rządu angielskiego, który postanowił traktować uzbrojone grupy strejkujących jako piratów, nie zaś jako siły regularne rządu kantonńskiego, który okazał się niezadowolnym do utrzymania nad nimi kontroli. Akcja rozpoczęła się w Swatow, gdzie jeden statek, będący w dyspozycji strejkujących, został zatrzymany przez statki angielskie.

Londyn, 8 września.

Dzienniki donoszą z Szanghaju, że wojska tamtejsze bombardowały posia-

dłości cudzoziemców w Hankou. Szkody są niewielkie.

**

Londyn, 6 września.

Polska Agencja Telegraficzna.

Według doniesień pism z Waszyngtonu, jedna z kanonierek amerykańskich została 4-ma granatami podczas walk z chińczykami nad brzegiem rzeki Jang-Tse.

**

Moskwa, 6 września.

Prasa sowiecka zaznacza, że monarchiści rosyjscy biorą żywy udział w walkach, tocących się w Chinach pomiędzy rządem sowieckim a sprzymierzoną z nim chińską armją narodową z jednej strony, a marszałkiem Tsang-Tso-Linem z drugiej.

Wiadomości bieżące.

Dzisiaj: Serwusza,
jutro: Mikołaja,
Wschód słońca: 4.57
Zachód słońca: 6.10
Wsch. księżyca: 6.36
Zachód księżyca: 7.40
Długość dnia: 13.13
Ubiegł. dnia: 3.31

**Dyr. Samborski wraca?
Kasa chorych już go
uniewinnia.**

Jak się dowiadujemy, zarząd kasy chorych zajmował się ostatnio sprawą zamieszanej w aferę banku bydgoskiego — p. Samborskiego.

Zarząd kasy chorych doszedł do przekonania, że p. Samborski nie ponosi żadnej winy, i postanowił znieść uchwałę za wieszającą p. Samborskiego w urzędowaniu, jako dyrektora kasy chorych, wobec czego dr. S. w najbliższym czasie obejmuje z powrotem swe stanowisko. b.

**Tym razem — brawo!
Budowa dworca może
być rozpoczęta nie-
zwłocznie.**

Magistrat na posiedzeniu w dniu 7 b. m. przyjął warunki ministerstwa kolei w sprawie odstąpienia i zamiany gruntów miejskich na Polesiu Widzewskim w zamian za grunty, które w przyszłości będą oddane przez zarząd kolei wnosząc do wspomnianych warunków pewne poprawki.

Jednak, aby nie wstrzymywać rozpoczęcia robót, a w związku z tym możliwości zatrudnienia większej liczby bezrobotnych, magistrat postanowił pertraktacje w sprawie uzgodnienia warunków wprowadzić odrębnie i niezależnie od przekazania gruntów, które ze strony miasta nie napotyka na żadne przeszkody.

**W październiku będzie
gorzej.
Akcja zapomogowa mu-
si być przedłużona.**

Na wtorkowym posiedzeniu zarządu funduszu bezrobocia uchwalono wniosek w sprawie zwrotzenia się do zarządu głównego o przedłużenie akcji zapomogowej dla bezrobotnych na m. październik w Łodzi, w Zgierz, Pabjanicach, Tomaszowie, Ozorkowie, Konstantynowie, Rudzie Pabjanickiej, oraz w Piotrkowie.

Na posiedzeniu tym postanowiono również domagać się od zarządu głównego wprowadzenia akcji zapomogowej na terenie Aleksandrowa, Kamińska, Moszczenicy i Dobrej.

Uchwała ta spowodowana została katastrofalną wprost sytuacją bezrobotnych w tych miejscowościach oraz niepomyślnymi widokami na najbliższą przyszłość w związku z ograniczeniem robót sezonowych.

**Walka z nadużyciami
przy pobieraniu zapomóg
przez bezrobotnych.**

Ostatnio specjalne komisje kontrolne ujawniły szereg wypadków oszustw i nadużyć popełnionych z chęci zysku przez robotników, korzystających z państwowej akcji pomocy doraźnej, a działających w ten sposób na szkodę skarbu państwa.

Wobec tego zarząd funduszu bezrobocia na podstawie uzyskanych z Warszawy pełnomocnictw i poleceń postanowił podjąć energiczną akcję przeciwko tego rodzaju nadużyciom.

W wypadkach ujawnienia niewątpliwego przestępstwa podjęte będzie postępowanie z całą surowością. Sprawy te kierowane będą do sądu, celem bezwzględnej wymiaru kary w stosunku do bezrobotnych, popełniających te nadużycia.

Wizyta prof. Kemmerera w Łodzi.**Gość był podejmowany przez związek przemysłowców i magistrat.
Interesował się szczególnie sytuacją w przemyśle
oraz budżetem miejskim.**

We wtorek wieczorem przybył do Łodzi w charakterze nieoficjalnym prof. Kemmerer w towarzystwie swych sekretarzy oraz przydzielonego doń przez min. skarbu p. Kostaneckiego.

Prof. Kemmerer odbył z przedstawicielami związku przemysłu włókienniczego w państwie polskim dłuższą konferencję o charakterze informacyjnym.

Na konferencji tej prof. Kemmerer informował się szczegółowo o sytuacji obecnej przemysłu włókienniczego oraz o możliwościach na przyszłość. Przedstawiciele przemysłu udzielili na zapytania te źródłowych informacji popartych cyfrowymi wywodami.

Podkreślić należy, iż na konferencji tej prof. Kemmerer

nie wypowiedział się sam, co do poruszonych zagadnień, a informacje te i zapytania miały charakter ściśle rzeczowy.

Prof. Kemmerer złożył również wizytę wicewojewodzie Ossolińskiemu i prezydentowi Cynarskiemu.

Podczas urzędzonego przez związek przemysłu włókienniczego w państwie polskim w Grand Hotelu śniadania toczyła się rozmowa o charakterze towarzyskim.

Uzupełnieniem programu pobytu prof. Kemmerera w Łodzi było zwiedzenie fabryk: I. K. Poznańskiego, Zjednoczonych zakładów Scheiblera i Grohmana oraz Bennicha, a wieczorem obiad, urządzony przez magistrat.

Wizyta w magistracie.

W dniu wczorajszym prof. Kemmerer w towarzystwie sekretarza swego p. Kemmerera juniora i radcy ministerjalnego Kostaneckiego złożył wizytę w magistracie.

Prof. Kemmerera przyjął prezydent miasta M. Cynarski w otoczeniu wiceprezydentów W. Wojewódzkiego i Grozowskiego.

Po przywitaniu w gabinecie p. pre-

zydenta, prof. Kemmerer przeszedł do sali posiedzeń magistratu, gdzie oglądał z zainteresowaniem wykresy statystyczne, dotyczące rozwoju miasta i stanu uruchomienia przemysłu.

W godzinach popołudniowych p. prezydent rewizytował prof. Kemmerera.

**Prof. Kemmerer
o budżecie łódzkim.**

Jak wiadomo, rzeczoznawca amerykański przy rządzie polskim, prof. Kemmerer, rozważając poszczególne sprawy finansowe państwa, zainteresował się szczególnie gospodarką finansową miast polskich.

Podczas swych badań prof. Kemmerer zwrócił uwagę na budżet m. Łodzi za rok 1926, który przewiduje sumę 18 milionów na cele inwestycyjne.

Prof. Kemmerer zauważył, że suma ta wydana została na inwestycje takie, jak gazownia, elektrownia, tramwaje, przyczem okazało się, że konsumenci tych instytucji

są zbyt wysoko obciążeni z powodu wysokich stawek eksploatacyjnych i to właśnie naraża skarb państwa na straty, gdyż wywołuje drożyznę w kraju.

Przedstawiciele miasta wyjaśniali po szczególne pozycje budżetu i jak się dowiadujemy, prof. Kemmerer przedstawił rządowi wniosek, zmierzający do obniżenia stawek płaconych obecnie za elektryczność, gaz i t. p.

**Wciągnij kopią i kopią...
Aż wreszcie wyłoni się
z tego — kanalizacja.**

W bieżącym tygodniu rozpoczęło już kopanie kanałów kanalizacyjnych na ulicy Zielonej od Al. Kościuszki do Piotrkowskiej i ulica ta została częściowo dla ruchu kołowego zamknięta.

Prawdopodobnie jeszcze w bieżącym sezonie rozkopana zostanie ulica Piotrkowska od Zielonej do Cegielnianej. b.

**Urzednicy państwowi
domagają się podwyżki
prac.**

W najbliższym czasie odbyć się ma w Łodzi szereg wielkich wieców urzędniczych, zwołanych z inicjatywy łódzkich organizacji urzędników państwowych.

Na wiecach tych, w których wezmą udział specjalnie wydelegowani z Warszawy przedstawiciele organizacji centralnych — omówiona zostanie konieczność podjęcia akcji w sprawie uzyskania szeregu zmian w uposażeniach pracowników państwowych, które to płace nie odpowiadają w żadnej mierze obecnej sytuacji ekonomicznej rzesz pracowników.

To zbiorowe wystąpienie będzie miało na celu zrównanie plac tych z placami w wojsku, podwyższenia dodatku mieszkaniowego, automatycznego awansu i nowelizacji ustawy emerytalnej.

**Chora dziatwa
wyleżdża na leczenie
do Rabki.**

Wczoraj wysłana została przez kasę chorych ostatnia grupa dziatwy, zakwili fikowanej do leczenia klimatycznego do Rabki.

Ogółem w r. bieżącym przebywało w Rabce 75 dzieci, wysłanych przez kasę. Wyniki leczenia klimatycznego okazały się dodatnie, a kasa chorych postanowiła umieszczać dzieci członków kasy w sanatorium magistratu m. Łodzi w Łągowicach.

W związku z tem naczelny lekarz kasy chorych dr. Kluszyński, członkowie komisji lecznictwa oraz przedstawiciele wydziału zdrowotności magistratu zbadali urządzenie tego sanatorium, które w zupełności nadaje się na ten cel.

Ani grosika więcej...**Tylko o 25 procent
mogą być podwyższone opłaty szpitalne.**

We wtorek, dnia 7 września r. b. pod przewodnictwem p. Kazmierczaka odbyło się posiedzenie zarządu kasy chorych m. Łodzi.

Na pierwszy plan w obradach wysuńnięto kwestję podwyżki opłat szpitalnych — a to w związku z odbytą w dn. 3 b. m. konferencją w urzędzie wojewódzkim.

W toku dłuższej dyskusji stwierdzono, iż uchwalona przez radę miejską 50-owa podwyżka opłat szpitalnych, jakiej domagają się również szpitale prywatne, jest nieuzasadniona, biorąc pod uwagę stosunek wzrostu cen artykułów pierwszej potrzeby, środków leczniczych i opatrunkowych itp., przyczem zdaniem zarządu,

podwyżka ta nie powinna przekraczać 20 procent.

Dażąc jednak do polubownego zlikwidowania sporu ze szpitalami pry-

watnymi, zarząd kasy postanowił wyrazić zgodę na 25-ową podwyżkę, zgodnie z oświadczeniem przedstawicieli kasy chorych na wspomnianej konferencji, zaznaczając jednocześnie, iż

na dalsze ustępstwa póść nie może.

O decyzji powyższej postanowiono niezwłocznie powiadomić p. wojewodę.

Następnie rozważano sprawę pragmatyki służbowej dla pracowników kasy chorych, której projekt opracowany został przez komisję administracyjno-prawną.

Projekt ten przed ostatecznym zatwierdzeniem go przez zarząd kasy zostanie odczytany i przedyskutowany na specjalnie w tym celu zwołanym posiedzeniu zarządu kasy.

Po załatwieniu szeregu spraw bieżących posiedzenie zamknięto o godzinie 23-ej.

„Delegat“, który kradł.**Nieśmiertelny „rewizor“ został przyłapany
na gorącym uczynku.**

Przed kilku dniami dokonane zostało w kasie skarbowej w Włocławku niezwykle śmiałe oszustwo, którego inicjator zacerpnął swój pomysł z popularnego bardzo „Rewizora“ Gogola.

Do urzędu skarbowego przybył pewien osobnik, który przedstawił się jako specjalny delegat min. skarbu oraz najwyższej izby kontroli państwa.

Po przeprowadzeniu rewizji ksiąg „delegat“, korzystając z nieobecności kasjera, którego wysłał w tym celu do sąsiedniego pokoju po księgi — skradł znaczną część znajdującej się w kasie gotówki,

po czym najspokojniej opuścił gmach urzędu.

Śmiała ta kradzież skłoniła władze do podjęcia energicznej akcji w celu schwytania anonimowego „delegata“ ministerjalnego.

Poszukiwania te doprowadziły do aresztowania oszusta, którym okazał się Feliks Leśniewski były kasjer kasy skarbowej w Słupcy.

Leśniewski został w swoim czasie usunięty z zajmowanego stanowiska za popełnienie szeregu nadużyć. Śledztwo przeprowadzone po aresztowaniu go wykazało, iż posiada on niezwykle „ciekawą“ przeszłość i ma sporo kradzieży oraz oszustw na sumieniu. (E)

Piekarze przeciw magistratowi**Twierdzą, iż komisja magistracka ma „pecha“.**

Piekarze łódzcy zwrócili się z memorałem do pana wojewody w sprawie komisji magistrackiej do ustalania cen chleba i maki.

Piekarze stwierdzają, że komisja przy magistracie, która miała na celu za bezpieczeństwo podaż maki, nie wywiązała się ze swego zadania, gdyż pomimo jej istnienia i działalności, kilkakrotnie powtórzył się brak maki i pieczywa.

Komisja ustalała ceny abstrakcyjnie, nie licząc się z popytem i podażą.

Gdy województwo zawiesiło działa-

nie komisji, piekarze utworzyli komisję fachową i już na drugi dzień, dzięki wolnej konkurencji, obniżono ceny chleba.

Wobec powyższego piekarze proszą o nieprzekazywanie tych czynności magistratowi i delegowanie na posiedzenie komisji fachowej przedstawicieli komisariatów rządów i policji.

W komisji, prócz piekarzy, zasiadają również przedstawiciele konsumentów w osobach dyrektora związku spółdzielni spożywców i dyrektora powszechnej spółdzielni. b.

Mikołaj Rymkij
b. a tyta teatru Stanisławskiego
i uroczą Zuzanna Bianchetti
w filmie KAWAŁ NIEBOSZCZYKA
intro w CASINIE.

„Twórczy człowiek” w Polsce nie jest mrzonką i chimera, lecz najbardziej realnym typem współczesnego obywatela.

Mowa p. ministra przemysłu i handlu na owtarciu Targów Wschodnich silnym echem odbiła się w polskiej opinii publicznej.

Wiał z niej zdrowy optymizm, zawierała słuszne przestrogi i admonicje.

Minister nawoływał do zwiększenia twórczego wysiłku gospodarczego. Twierdził, że jest ono uwarunkowane przemianą naszej psychiki, której brak dotąd rozpędu i rozmachu ekonomicznego.

Nawoływał p. minister do powiększenia i zintensyfikowania produkcji przy wszystkich warsztatach pracy, atoli w pierwszej linii nacisk kładł na potrzebę produkcji — jak się wyraził — „człowieka twórczego”.

Słowa p. ministra Kwiatkowskiego o potrzebie wytworzenia typu polskiego „człowieka twórczego” dają wyraz istotnie najbardziej palącej konieczności naszego rozwoju.

Faktem jest, że nasz „człowiek ekonomiczny” — homo oeconomicus — inny jest, niż na zachodzie.

Jest mniej twórczy przedsiębiorczo i organizacyjnie. Mniej twórczy jest w pracy fizycznej.

Znanym jest doświadczenie stwierdzony fakt, iż napięcie pracy, czyli tak zwany jej wysiłek, a w związku z tem wydajność pracy — geograficznie malały od zachodu na wschód.

Dałby się co do tego zrobić piękny wykres, któryby wskazał jak wielkim jest wysiłek pracy Anglika, jak dużym jest wysiłek pracy Niemca i Francuza, jak wreszcie widocznym jest przełom w rozmiarach wysiłku w Polsce, i całkowity jego spadek w Rosji.

Ten stan rzeczy, który zaobserwowa no dawno przed wojną — trwa i dzisiaj.

Mamy oto przed oczyma ciekawe ze-

stawienie dotyczące czasu pracy w górnictwie w różnych krajach („Przegląd Gospodarczy” nr. 17 z b. r.)

Okazuje się, że co do czasu pracy pod ziemią zajmuje Polska miejsce równorzędne z innymi państwami.

Natomiast co do czasu pracy efektywnej (Stany 7, 7—7, 9 godzin; Niemcy 7; Anglja 6, 5—6 3/4 itd.) polskie zagłębia dąbrowskie i krakowskie zajmują ze swemi 6—6,25 godzinami (po odliczeniu posiłków i dojazdu do miejsca pracy) — miejsce ostatnie.

Baissa na giełdzie akcyjnej.

„Zgierz” spadł do dawnego poziomu.

Inne papiery straciły przeciętnie około 4 proc. (Sprawozdanie telefoniczne giełdowego sprawozdawcy „Republiki”)

Na giełdzie warszawskiej akcyjnej panowała w dniu wczorajszym powszechna baissa. Straty kursowe nie były wprawdzie znaczne, nie mniej jednak wszelkie chwilowe nawet tendencje poprawy duszone były w zarodku.

Bank Polski na wstępie onegdajszego zebrania notowany 94 zł. spadł wczoraj początkowo do 90.50, by później dopiero powetować sobie częściowo poniesione straty.

Z akcji przemysłowych najdotkliwiej ucierpiał Zgierz, który ostatnio rokował tak dobre nadzieje. W ciągu wczorajszego zebrania stracił on 30 procent to

Wyrównanie owych drobnych różnic, które nie tylko wacytowanej, ale i we wszystkich innych dziedzinach znajdziemy, oto wielkie jeszcze pole pracy dla owego naszego przyszłego „człowieka twórczego”, o którym mówił minister Kwiatkowski.

Ów „człowiek twórczy” to nie żadna odległa przenośnia, ani chimera, ale najzwyczajniej racjonalnie (racjonalnie, a więc wydajnie) pracujący robotnik, kierownik jego, kupiec, bankowiec.

A. Z.

Dolar w Łodzi.

W dniu wczorajszym na łódzkim rynku walutowym kurs dolara wynosił 8.99 w płaceniu i 9.00 w żądaniu.

Tendencja słaba. Ruch wyjątkowo znikomy. Podaż materiału przewyższała popyt.

Bank polski pokrył wczoraj całkowicie zapotrzebowanie giełdy urzędowej.

Łódzki oddział Banku polskiego oformował wczoraj za dolary kurs 8.95.

Giełda urzędowa.

GOTÓWKA.

Dolary 8.97

CZEKI.

Belgia 25.—
Holandia 361.90
Londyn 43.80
N. York 9.—
Paryż 26.70 26.65
Praga 26.75 26.72
Szwajcaria 174.46
Wiedeń 127.36
Włochy 33.—
Sztokholm 241.30

PAPIERY PAŃSTWOWE i LISTY ZASTAWNE.

Pożyczka dolarowa 72.50, w złotych 652.50
Pożyczka kolejowa 157.— 155.—
Pożyczka konwers. 5 proc. 52.25 51.80
4 i pół proc. listy zastawne ziemskie 38.25
4 i pół proc. listy zastawne ziemskie 4 i pół proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy przedw. = złotowe 41.—
5 proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy przedw. = złotowe 43.75

AKCJE.

Bank Polski 90.50 92.25 92.—
Bank Handlowy 3.65
Bank Zarnobkowy 7.30
Bank Dyskontowy 8.25
Bank Zachodni 2.— 2.10
Zgierz 1.10
Chodorów 100.— 101
Częstocice 1.55 1.5
Michałów 0.40
Wysoka 2.75
Nafta 0.60
Nobel 3.— 3.05
Fitzner 3.—
Modrzejów 4.40 4.30 4.45
Ostrowieckie 7.55 7.50 7.65
Rudzką 1.50 1.43 1.46
Ursus 1.75
Zawiercie 21.50 21.75
Borkowski 1.54 1.5
Spirytus 2.50
Kijewski 0.21
Siła i światło 26
Czersk 0.48
Gosławice 45.— złote
Cukier 3.45 3.60
Węgiel 80.— 78.— 78.50
Polsk. Przem. Naft. 0
Cegielski 19.— 20.—
Lilpop 1.05 1.09
Norblin 1.25 1.30
Parowozowy 0.45 0.47
Starachowice 2.39 2.37 2.45
Zieleniewski 15.— 14.75
Żyrardów 14.50 14.75
Haberbusch 90.— 87.— 87.50 złotowe
Lombard 2.50

Giełdy zagraniczne.

Gdańsk, 8 września.
Notowano w guldenach gdańskich:
100 marek Rzeszy 122.696—123.004.
100 złotych polskich 57.20—57.35.
Czek na Londyn 25.03.
Wyplaty telegraf. na Berlin 122.622—122.928.
Na Warszawę 57.20—57.35.
NOTOWANIA ZŁOTEGO POLSKIEGO.
Za 100 złotych: Zurych 58.
Berlin 46.485—46.965.
Wyplaty na Warszawę 46.53—46.77.
Na Katowice i Poznań 46.48—46.72.
Wiedeń czeeki 78.40—78.90.
Banknoty 78.30—79.30.
Praga 378.50.

Londyn, 8 września.
Nowy Jork 4.85 7-16.
Holandia 12.10 7-8.
Francja 164.59.
Belgia 175.56.
Włochy 134.06.
Niemcy 20.38 i pół.
Szwajcaria 25.11 i pół.
Hiszpanja 32.02.
Portugalia 2.53.
Danja 18.29.
Szwecja 18.16.

Norwegja 22.14.
Helsingfors 192.68.
Praga 163.75.

Paryż, 8 września.

Londyn 164.65.
Nowy Jork 33.91.
Belgia 93.65.
Włochy 122.50.
Szwajcaria 655.
Holandia 1358.75.
Praga 100.20.
Rumunja 16.95.
Niemcy 810.

CDŁ ZA GRAMOFONY. Część kosztuje tyle, co całość.

Departament cel przy ministerstwie skarbu rozstrzygnął, że części gramofonów należy cłić tak jak kompletne gramofony t. j. po 100 zł. od sztuki.
Rozstrzygnięcie to reguluje dotychczasową rozbieżność poglądów, że części gramofonów można cłić, jako części instrumentów muzycznych wdług poz. tar. celnej 172-4 po zł. 150 za 100 kg.

TERMINY PŁATNOŚCI bez pośrednich podatków we wrześniu.

W drugiej połowie bieżącego miesiąca przypada termin płatności następujących bezpośrednich podatków:

- 1) do 15 września — wpłaty miesięczne podatku przemysłowego od obrotu osiągniętego w miesiącu sierpniu rb.;
 - 2) do 20 września — druga połowa zaliczki na podatek od obrotu za II-gi kwartał r. b.;
 - 3) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur itp. — w ciągu siedmiu dni po dokonaniu potrącenia.
- Nadto płatne są podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy z terminem płatności w miesiącu wrześniu rb.

B. RUSSKA długoletnia nauczycielka
udziela lekcji pisania na maszynach różnych najnowszych systemów z dokładnym objaśnieniem konstrukcji i heliografii.
Udziela również lekcji księgowości, arytmetyki handlowej i korespondencji.
Łódź ul. Kilińskiego (Widziewska) Nr 89 m. 8 (pobocznicy)
Ostrzeżenie przed nabyciem weksli wystawionych na zlecenie Syndykatu Rolniczego w Łodzi Sp. Akc. przez p. Aleksandra Skrzyńskiego
Zł. 270 płatne dn. 15.X. r. b., p. Józefa Trzcinki
Zł. 100 płatne dn. 11.X. r. b., p. Tadeusza Welra
Zł. 1000 płatne dn. 24.XI. r. b., gdyż weksle te zostały zagubione i niniejszym ogłoszeniem stają się nieważne.
Razem z weksłami zostały zagubione dowody biurowe Oddziału Syndykatu Rolniczego w Podębicach.
Znalazcę prosi się o zwrot dla niego bezwarunkowych papierów do Syndykatu Rolniczego w Łodzi ul. Kilińskiego 60 za sowita nagrodą.

Z prawami szkół państwowych
8-kl. gimnazjum żeńskie humanistyczne
E. Jasznińskiej-Zeligmanowej
POLUDNIOWA 18.
Zapisy nowych uczniów do wszystkich klas (prócz VIII) przyjmuje kancelaria gimnazjum codziennie od godz. 10—12 rano i od godz. 5—7 wiecz.
O Jata szkolna zredukowana.
Lekcje i egzaminy wstępne rozpoczyna się 15 września
Przy gimnazjum wzorowa Szkoła Freblowska.
Do klas A. i B. przyjmowani będą i chłopcy.

PIECYNI I KUCHENKI
różnego wzoru i gatunku oraz
Sprzedaż artykułów budowlanych i cegły szamotowej do pieców różnej wielkości poleca
M. Elektrociepłowni ul. St. Żeramskiego 10
(dawn. Państwa)

Komunikat.
W związku z reorganizacją biura adresowego i zarządzeniem dokonania zameldowania i wymeldowania wszystkich osób zapisanych do ksiąg meldunkowych komunikujemy, że kancelaria nasza zaleca pracę związane z powyższym zarządzeniem udziela wszelkich wskazań oraz wydaje bezpłatnie b. akujące kartki meldunkowe.
Zarząd II-go Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi, Piotrkowska 46.

SZKOŁA PLASTYKI I TAŃCÓW RYTMICZNYCH
Zenobii Janczewskiej
Zapisy do kompletów dorosłych i dzieci codziennie od godz. 6 do 7-ej. Wólczańska 63 m. 11, III piętro front.

